

Arrest

nr. 146 435 van 27 mei 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van 8 maart 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 mei 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHOEVEN, die loco advocaat E. PIRET verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 11.12.2009 werd ingediend door:

[....]

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Ter ondersteuning van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.

Betrokkene legt een arbeidscontract voor ondertekend op 02.09.2009 met Asbl Avenir. In een onze aangetekende brief aan betrokkene van 05.07.2010, staat uitdrukkelijk vermeld dat de Dienst Vreemdelingenzaken instructies zal afgeven tot afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister onder voorbehoud van de voorlegging van een arbeidskaart B. Uit een brief van het Vlaams gewest van 23.12.2011 blijkt echter dat de aanvraag voor het verkrijgen van een arbeidskaart B door de Sprl Vereycken Soeurs geweigerd werd. Bijgevolg kan dit niet als een grond voor regularisatie aanvaard worden.

Wat de lokale verankering van betrokkene betreft, die hij staat met een arbeidsovereenkomst, verklaringen van gekendheid en een inschrijvingsfiche Nederlands van 21.10.2009, dient er te worden opgemerkt dat betrokkene zelf verantwoordelijk is voor deze situatie. Betrokkene verklaart dat hij sinds 2002 ononderbroken in België verblijft en hij staat dit met verschillende verklaringen van gekendheid. Echter heeft betrokkene geen enkele verblijfsaanvraag ingediend om tijdens die periode zijn verblijf te wettigen. Uit het administratief dossier van betrokkene blijkt dat hij vervolgens op 17.02.2005, op 20.12.2005 en op 29.03.2006 een visum heeft aangevraagd bij de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging te Casablanca, Marokko, die echter geweigerd werden. Betrokkene toont niet aan dat hij over de nodige documenten beschikte die hem het recht gaven tot toegang en verblijf op het Belgisch grondgebied. Aldus heeft betrokkene zich bewust genesteld in illegaal verblijf en het feit dat hij nu geïntegreerd zou zijn, is louter het gevolg van zijn eigen houding. Om deze redenen kan zijn integratie onmogelijk een grond tot regularisatie vormen.

Betrokkene verwijst naar het feit dat zijn ouders in Marokko verblijven en geen financiële middelen hebben, maar hij verzuimt het om aan te tonen dat dit gegeven een grond voor regularisatie zou zijn. Wat betreft de verklaring dat 3 broers in België verblijven en er verblijfsrecht kennen, dient te worden opgemerkt dat betrokkene geen bewijzen van verwantschap voorlegt en evenmin aantoonst waarom dit gegeven een grond voor regularisatie zou zijn.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum."

1.2. De tweede bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

"In uitvoering van de beslissing van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie / de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie (1) (2) genomen op 08/03/2012 wordt aan:

[...]

het bevel gegeven om uiterlijk op 02/05/2012

het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING :

• *De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten. Art. 7, al. 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in bezit van een geldig paspoort en geldig visum."*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht en van artikel 1 A van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchteling, ondertekend te Genève op 28 juli 1951.

Het middel wordt geadstrueerd als volgt:

"DOORDAT de Dienst Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing stelt dat zij, gelet op het arbeidscontract dat verzoeker op 02.09.2009 met de vzw Avenir ondertekende, instructies zal afgeven tót afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister onder voorbehoud van de voorlegging van een arbeidskaart B ; dat uit een brief van het Vlaams Gewest van 23.12.2011 zou blijken dat de aanvraag voor het verkrijgen van een arbeidskaart B door de Sprl Vereycken Soeurs geweigerd werd.

TERWIJL overeenkomstig de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (de zogenaamde Formele Motiveringswet) en van het artikel I A van de Conventie van Genève betreffende vluchtelingen en schending van de motiveringsplicht de bestuurshandelingen in feite en in rechte moeten gemotiveerd zijn.

De verplichting tot motivering houdt o.a. in dat het bestuur moet rekening houden met alle elementen in zijn bezit en met kennis van zaken een beslissing moet nemen. De beslissing moet redelijk zijn.

De artikelen 2 en 3 van de Formele Motiveringswet luiden als volgt :

"De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel I moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn."

Het hoofddoel van de Formele Motiveringswet bestaat erin om de burgers, die een bestuurshandeling ondergaan, beter te informeren, zodat zij kennis kunnen nemen van de achterliggende redenen voor een bestuurshandeling en die ook kunnen begrijpen dan wel er op een weloverwogen wijze een beroep tegen te kunnen instellen (zie I. OPDEBEEK en A. COOLSAET, Formele motivering van bestuurshandelingen, die Keure, Brugge, 1999. p. 6 e.v.).

Daarenboven dient hoe dan ook evenzeer het materiële motiveringsbeginsel geëerbiedigd te worden.

Overeenkomstig de adviespraktijk van de Raad van State, afdeling wetgeving moet immers worden aanvaard dat er een niet-geschreven grondrecht bestaat, inhoudend dat iedere administratieve rechtshandeling moet gedragen worden door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn, met andere woorden deugdelijke motieven. De motieven zijn de gegevens die bestonden vooraleer de administratieve rechtshandeling werd genomen en die deze moeten rechtvaardigen (zie D. MAREEN, "Het motiveringsbeginsel", in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.). 6 beginselen van behoorlijk bestuur, Brugge, die Keure, 2006, p. 139, nr. 186).

Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur betreffende de materiële motivering houdt in dat "de motieven waarop een bestuurshandeling rust, deugdelijk zijn: de beslissing moet gedragen worden door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. De beslissing moet voldoende steun vinden in de motieven: kan in redelijkheid de beslissing uit de motieven afgeleid worden? Zodoende moeten de motieven draagkrachtig zijn; ze moeten begrijpelijk, en rechtens en met het oog op de feiten en het door de overheid gevoerde beleid, aanvaardbaar zijn." (ziej. DE STAERCKE, Algemene beginselen van behoorlijk bestuur en behoorlijk burgerschap, beginselen van de openbare dienst, Brugge, Van Den Broele, 2002, p. 19-20).

DAT de bestreden beslissing enkel verwijst naar de arbeidsovereenkomst die verzoeker op 2 september 2009 met de vzw Avenir sloot en geen rekening houdt met de arbeidsovereenkomst die verzoeker op 8 december 2011 met de BVBA VEREYCKEN SOEURS sloot ;

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken bij aangetekende brief dd. 05.07.2010 uitdrukkelijk bevestigt dat zij instructies zal afgeven tot afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister onder voorbehoud van de voorlegging van een arbeidskaart B ;

Dat bij aangetekend schrijven dd. 15 december 2011 de BVBA VEREYCKEN SOEURS een aanvraag tot het bekomen van een arbeidskaart indient bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ;

Dat bij aangetekend schrijven dd. 15 december 2011 verzoekende partij de volgende stukken aan de Dienst Vreemdelingenzaken overmaakt :

arbeidsovereenkomst met de BVBA VEREYCKEN SOEURS

aanvraag tot arbeidsvergunning (B) bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest medisch attest

identiteitskaart van de zaakvoerder van de werkgever de arbeidsvergunning zal verstuurd worden van zodra deze ontvangen is.

Dat de motivering van de bestreden beslissing stellende dat "uit een brief van het Vlaams Gewest van 23.12.2011 blijkt dat de aanvraag voor het verkrijgen van een arbeidskaart B door de Sprl Vereycken Soeurs geweigerd werd" manifest gebrekkig is ;

Dat de bestreden beslissing geen enkel gewag maakt van de aanvraag tot het bekomen van een arbeidskaart die bij aangetekend schrijven dd. 15 december 2011 door de BVBA VEREYCKEN SOEURS bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werd ingediend ;

Dat de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (de zogenaamde Formele Motiveringswet) en van het artikel I A van de Conventie van Genève betreffende vluchtelingen en schending van de motiveringsplicht zodoende vaststaat.

DAT het enige middel bijgevolg ernstig is."

2.2. De aanvraag die heeft geleid tot de eerste bestreden beslissing houdt geen verband met de erkenning van de status van vluchteling, en hierover wordt dan ook geen uitspraak gedaan. Het Vluchtelingenverdrag van Genève kan dan ook niet dienstig worden ingeroepen. Het middel is in zoverre onontvankelijk.

2.3. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.4. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen.

2.5. Verzoeker stelt in essentie dat de bestreden beslissing enkel verwijst naar de arbeidsovereenkomst die verzoeker op 2 september 2009 sloot met de vzw Avenir, maar geen rekening houdt met het contract dat hij op 8 december 2011 sloot met de bvba Vereycken Soeurs, met het feit dat namens deze bvba voor verzoeker een aanvraag werd ingediend tot het bekomen van een arbeidskaart bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, stukken die op 15 december 2011 werden overgemaakt aan de verwerende partij, dat de bestreden beslissing motiveert dat de aanvraag voor het verkrijgen van de arbeidskaart B door het Vlaamse Gewest geweigerd werd en dat er geen gewag wordt gemaakt van de aanvraag tot het bekomen van een arbeidskaart bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

2.6. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing wel degelijk rekening werd gehouden met de gegevens die betrekking hebben op de arbeidsovereenkomst van verzoeker met de bvba Vereycken Soeurs; er wordt namelijk uitdrukkelijk verwezen naar het feit dat de aanvraag voor het verkrijgen van een arbeidskaart B door deze bvba werd geweigerd bij beslissing van 23 december 2011. De vaststelling dat in de bestreden beslissing verkeerdelijk wordt gesteld dat dit blijkt uit een brief van het Vlaamse Gewest, terwijl uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de aanvraag inderdaad, zoals verzoeker terecht stelt, werd ingediend bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de beslissing ook door deze instelling werd genomen, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Het betreft immers een louter materiële vergissing, met betrekking tot dewelke verzoeker, die niet betwist dat de arbeidskaart ingevolge de aanvraag van de vermelde BVBA werd geweigerd, op geen enkele wijze aantoonst hoe deze hem ervan zou hebben weerhouden op een adequate wijze zijn beroepsgrievens te ontwikkelen.

2.7. Het middel, gesteund op de schending van de materiële motiveringsplicht, kan dan ook niet worden aangenomen.

2.8. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, niet gegrond. Het beroep moet worden verworpen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Artikel 3.

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend vijftien door:

mevr. A. WIJNANTS,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

griffier.

De voorzitter,

A. WIJNANTS